

CHÚA NHẬT
Ngày 8 tháng 1 năm 2012
LỄ CHÚA HIỂN LINH

Phụng vụ Lời Chúa

BÀI ĐỌC 1: Is 60:1-6

Bài trích sách Tiên Tri Isaia.

Hãy đứng lên, hãy tỏa sáng ra, hỡi Giêrusalem! Vì sự sáng của ngươi đã tới, vì vinh quang của Chúa đã bừng dậy trên mình ngươi. Kìa tối tăm đang bao bọc địa cầu, vì u minh phủ kín các dân, nhưng trên mình ngươi Chúa đang đứng dậy, vì vinh quang của Ngài xuất hiện trên mình ngươi. Chư dân sẽ lần bước tìm về sự sáng của ngươi, và các vua hướng về ánh sáng bình minh của ngươi. Hãy ngược mắt lên chung quanh, và hãy nhìn coi: tất cả những người đó đang tập hợp, đang tìm đến với ngươi; các con trai của ngươi từ đằng xa đi tới, và các con gái ngươi đứng dậy từ khắp bên hông. Bấy giờ ngươi sẽ nhìn coi, và ngươi trở nên rực rỡ, tim ngươi sẽ rạo rạo và sẽ phồng lên. Bởi vì những kho tàng bể khơi tuôn đến với ngươi, nguồn phú túc

của chư dân sẽ tới tay ngươi. Những con lạc đà tràn ngập vây phủ lấy ngươi, những lạc đà một bướu từ xứ Mađian và Epha. Tất cả những ai từ Saba đi tới, họ sẽ tuyên rao lời ca ngợi Chúa.

ĐÁP CA: Tv 71:2, 7-8, 12-13, 17

Đ. (7) Sự công chính và nền hoà bình viên mãn sẽ triển nở trong triều đại Người.

1- Lay Chúa, xin ban quyền xét đoán khôn ngoan cho đức vua, và ban sự công chính cho hoàng tử, để người đoán xét dân Chúa cách công minh và phân xử người nghèo khó cách chính trực. Đ.

2- Sự công chính và nền hòa bình trong triều đại người cho đến khi mặt trăng không còn chiếu sáng, và người sẽ thống trị từ biển nọ đến biển kia, từ sông cái đến tận cùng trái đất. Đ.

3- Vì người sẽ giải thoát kẻ nghèo khó khỏi tay kẻ quyền thế và sẽ cứu người bất hạnh không ai giúp đỡ. Người sẽ thương xót kẻ yếu đuối và người thiếu thốn, và cứu thoát mạng sống kẻ cùng khổ. Đ.

4- Chúc tụng danh người đến muôn đời, danh người còn tồn tại lâu dài như mặt trời. Vì người, các chi họ đất hứa sẽ được chúc phúc, các dân nước sẽ ca ngợi người. Đ.

BÀI ĐỌC II: Ep 3:2-3a, 5-6

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Êphêsô.

Anh chị em thân mến, anh chị em đã nghe biết rằng: Thiên Chúa đã ban cho tôi việc phân phát ân sủng cho anh chị em, là theo ơn mạc Khải, tôi đã được thấu hiểu mầu nhiệm mà con cái loan người các thế hệ khác không được biết, nhưng nay đã mạc Khải cho các Thánh Tông Đồ của Người, và cho các vị tiên tri, nhờ Thánh Thần. Và nhờ Tin Mừng, các dân ngoại được nên đồng thừa tự, đồng một thân thể, và đồng thông phần với lời hứa của Người trong Chúa Giêsu Kitô.

ALLELUIA: Mt 2:2

Alleluia, alleluia. Chúng tôi đã nhận thấy ngôi sao của Người ở Đông Phương, và chúng tôi đã đến để triều bái Người.
Alleluia.

PHÚC ÂM: Mt 2:1-12

Tin Mừng Chúa Giêsu theo Thánh Matthêu.

Khi Chúa Giêsu sinh hạ tại Bêlem thuộc xứ Giuđa, trong đời vua Hêrôđê, có mấy nhà đạo sỹ từ Phương Đông tìm đến Giêrusalem. Các ông nói: “Vua người Do-thái mới sinh ra hiện đang ở đâu? Chúng tôi đã nhận thấy ngôi sao của Người ở Đông Phương, và chúng tôi đến để triều bái Người.” Nghe nói thế, vua Hêrôđê bối rối, và tất cả Giêrusalem cùng với nhà vua. Vua đã triệu tập tất cả các đại giáo trưởng và luật sỹ trong dân, và hỏi họ cho biết nơi mà Đức Kitô sinh hạ. Họ tâu nhà vua rằng: “Tại Bêlem thuộc xứ Giuđa, vì đó là lời do đấng tiên tri đã chép: **Cả người nữa, hỡi Bêlem, đất Giuđa, không lẽ gì người bé nhỏ hơn hết trong các thành trì của Giuđa, vì tự nơi người sẽ xuất hiện một thủ lãnh, Người đó sẽ chăn nuôi Israel dân tộc của Ta.**” Bấy giờ Hêrôđê ngầm triệu mấy nhà đạo sỹ tới, căn dặn hỏi han họ về thời giờ ngôi sao đã hiện ra. Rồi vua đã phái họ đi Bêlem và dặn rằng: “Các khanh hãy đi điều tra cẩn thận về Hài Nhi, rồi khi đã gặp thấy, hãy báo tin lại cho trẫm, để cả trẫm cũng đến triều bái Người.” Nghe nhà vua nói, họ lên đường. Và kìa ngôi sao họ xem thấy ở Đông Phương, lại đi trước họ, mãi cho tới khi tới nơi và đậu lại trên chỗ Hài Nhi ở. Lúc nhìn thấy ngôi sao, họ hết sức vui mừng. Và khi tiến vào nhà, họ đã gặp thấy bà Maria mẹ Người, và họ đã quì xuống, sụp lạy Người. Rồi, mở kho tàng ra, họ đã dâng tiến Người lễ vật: vàng, nhũ hương và mộc dược. Và khi nhận được lời mộng báo đừng trở lại với Hêrôđê, họ đã qua đường khác, trở về xứ sở mình.

Chúa sẽ Lời Chúa

Gặp gỡ Chúa

Những hạng người nào đã được diễm phúc gặp gỡ Hài Nhi Giêsu nơi máng cỏ Bêlem? **Trước hết là các mục đồng**, những người canh giữ đoàn vật. Họ là những người nghèo và hơn thế nữa, họ còn là những người bị khinh dể bị coi thường. Các luật sỹ

và Biệt phái thường gọi họ là bọn dân đen. Cái đám người không biết đến lề luật, họ là những kẻ bị chúc dữ. Thế nhưng, chính đám người bị chúc dữ ấy, chính đám người không biết đến lề luật ấy lại là những người đầu tiên được đón nhận Hài Nhi Giêsu.

Tiếp đến là những nhà bác học xa lạ. Đường không quen, nẻo không thuộc. Họ từ xa mà đến, dám chấp nhận mọi hy sinh gian khổ. Cái nghèo của những người này chính là thái độ sẵn sàng của họ. Các Luật sĩ và Biệt phái coi họ là dân ngoại. Thế nhưng, cái đám dân ngoại này lại được điểm phúc gặp được Hài Nhi Giêsu.

Từ những sự kiện trên chúng ta rút ra được hai nhận định. Nhận định thứ nhất đó là sự gặp gỡ giữa người giàu và kẻ nghèo nơi Hài nhi Giêsu. Đúng thế, từ xưa cho đến nay vẫn có một hố ngăn cách giữa giàu và nghèo. Sự ngăn cách này được tạo nên bởi những nghi ngờ và thù oán. Mỗi bên đều có cái lý của mình. Tuy nhiên trong lịch sử đã có một khoảnh khắc trong đó giàu và nghèo không còn đối kỵ nhau, đó là khoảng khắc Chúa Giêsu sinh ra. Bởi vì có những người giàu, giàu về tiền bạc cũng như giàu về kiến thức đã đến viếng thăm một Hài nhi nghèo nàn, sinh ra không cửa không nhà. Thế nhưng, cái nghèo của Hài Nhi Giêsu mà ba nhà đạo sĩ khám phá ra đã không đẩy lùi họ, trái lại còn hấp dẫn họ, không làm cho họ hổ thẹn, trái lại còn làm họ cảm thấy được tôn vinh. Vì vậy, không ngỡ ngàng, không nghi vấn, họ tự dâng của lễ cho một Hài Nhi của người nghèo, như triều cống cho một hoàng tử của đế vương.

Ba vua

Lễ Hiển Linh, đó là ngày Thiên Chúa tỏ mình ra cho dân ngoại, mà đại diện là ba nhà đạo sĩ phương đông, để thực hiện lời tiên tri Isaia đã loan báo:

- Dân ngoại trong tăm tối sẽ được nhìn thấy ánh sáng chói lòa.
- Đồng thời đây cũng là ngày trọng đại cho mỗi người chúng ta, vì ơn cứu độ đã được thực hiện cho muôn dân.

Chúng ta hãy nhìn vào cung cách của ba nhà đạo sĩ để rồi từ đó cùng nhau tự vấn lương tâm và kiểm thảo đời sống của mình.

Điểm thứ nhất, đó là ba nhà đạo sĩ đã nhìn thấy ánh sao lạ và trong thinh lặng các ngài đã suy nghĩ để tìm ra sứ điệp mà Chúa muốn gửi đến. Trong khi đó những người khác cũng đã nhìn mà chẳng thấy và chẳng hiểu.

Có lẽ chúng ta cũng vậy, chúng ta đã đắp tai ngoảnh mặt làm ngơ trước lời mời gọi của Chúa. Chúng ta để cho tâm trí bận rộn và quay cuồng trước đam mê dục vọng, tiền bạc và lạc thú. Rồi từ đó, ánh sao cuộc đời và tiếng nói của Chúa cứ mờ dần, cứ tắt dần trong cõi lòng chúng ta.

Điểm thứ hai, đó là sau khi nhận ra sứ điệp của Chúa, các ngài đã lên đường mặc cho những khó khăn chờ đón. Các ngài có thể đưa ra 1001 lý do để ở lại nhà, từ chối dấn thân vào một cuộc phiêu lưu mạo hiểm bấp bênh. Tuy nhiên, các ngài đã dứt khoát lên đường, không chần chừ do dự, và đã trung thành với quyết định của mình cho đến cùng. Mặc cho người đời cười chê, các ngài vẫn chỉ nuôi một ước vọng: Tìm gặp và thờ lạy vua dân Do Thái.

Thái độ của các ngài hoàn toàn khác xa với thái độ của dân Do Thái, đã được thánh Augustinô diễn tả như sau:

“Các ngài đến chiêm ngắm Đấng Cứu thế trên quê hương của dân Do Thái, nhưng còn họ, họ lại không biết đến. Các ngài đã tìm thấy Chúa Giêsu dưới hình dáng một hài nhi nằm yên trong máng cỏ. Còn họ, họ đã chối bỏ Chúa Giêsu ngay cả khi Ngài rao giảng công khai, ngay cả khi Ngài làm các phép lạ. Các ngài từ xa mà đến, và đã gặp được Chúa. Còn họ, họ ở rất gần mà cũng chẳng thấy”.

Có lẽ chúng ta cũng không hơn gì những người Do Thái. Chúng ta ở cách nhà thờ đôi ba trăm thước mà chúng ta cũng rất ít khi đến tìm gặp Ngài. Chúa còn hiện diện nơi những kẻ cùng khốn bên cạnh chúng ta, thế nhưng chúng ta cũng rất ít khi nhận ra và giúp đỡ.

Điểm thứ ba, đó là sau khi đã khám phá ra và thờ lạy Hài nhi Giêsu, các ngài đã dâng cho Chúa lễ vật, đó là vàng, nhũ hương và mộc dược, tượng trưng cho tấm lòng quảng đại của mình.

Còn chúng ta, chúng ta sẽ dâng gì cho Chúa trong Mùa Giáng sinh này, cũng như ở chặng cuối cùng của cuộc đời chúng ta? Hay là chúng ta đến gặp Chúa với đôi bàn tay trống trơn, không một chút công nghiệp, và với một tâm hồn nhàu nát vì tội lỗi.

Sau cùng, các ngài định trở lại Giêrusalem để tường trình cho Hêrôđê, nhưng được thiên thần báo mộng, các ngài đã tuân theo, đi một con đường khác mà trở về quê hương xứ sở của mình.

Qua đó chúng ta thấy, mặc dù là những người có thể giá, các ngài vẫn luôn luôn tuân phục lệnh truyền của Chúa một cách tuyệt đối, không bàn cãi.

Còn chúng ta thì sao? Phải chăng cuộc đời của chúng ta là một thảm trạng, trong đó, chúng ta luôn luôn chống lại lệnh truyền của Chúa, bằng những vấp ngã, bằng những phản bội.

Hãy noi gương ba nhà đạo sĩ phương đông, hãy lên đường tìm kiếm và thờ lạy Chúa. Hãy bảo toàn đức tin của mình, dù có phải hy sinh, dù có bị thiệt thòi.

Ngôi sao dừng lại

(Trích trong ‘Manna’)

Suy Niệm

Người Do Thái đợi chờ Đấng Mêsia từ bao thế kỷ. Đấng Mêsia được ví như một vì sao từ nhà Giacóp (x.Ds 24:17).

Nói một cách thi vị, chờ đợi Đấng Mêsia là chờ đợi một vì sao xuất hiện.

Hình ảnh vì sao gợi lên trong lòng người Do Thái niềm nôn nao đợi chờ Đấng Cứu Độ cho dân tộc mình và cho cả thế giới (x. Ds 24:7).

Nhưng không phải chỉ người Do Thái mới biết đợi chờ. Theo các sử gia đáng tin cậy ở thế kỷ đầu, cả dân ngoại cũng tin rằng Đấng cai trị thế giới sẽ được sinh ra từ xứ Giuđê.

Phải chăng đó là lý do khiến các nhà chiêm tinh từ vùng Ba tư, Ả rập xa xôi đã lặn lội đến Giêrusalem để bái yết tân vương, khi họ thấy trên bầu trời xuất hiện vì sao lạ?

Tuy nhiên, trong thực tế có nhiều phản ứng khác nhau trước sự hạ sinh của Vua dân Do Thái.

Hêrôđê thì sợ hãi vì thấy ngai vàng bị lung lay. Ông dò hỏi về nơi sinh và ngày sinh của vị Vua mới để âm mưu loại trừ một đối thủ.

Các thượng tế và kinh sư ở Giêrusalem lại có thái độ dửng dưng thụ động. Họ rành rẽ Kinh Thánh và biết rõ nơi sinh của Vua Mêsia, nhưng họ chẳng buồn cất bước tới Bêlem.

Còn các nhà chiêm tinh là đại diện cho dân ngoại, đã hăm hở lên đường, lao vào cuộc phiêu lưu tìm kiếm. Họ làm tất cả miễn sao gặp được Đấng quân vương. Dù Đấng ấy chẳng uy nghi ngự trong lầu vàng điện ngọc, nhưng họ vẫn vui mừng đón nhận với cả lòng thành.

Lễ Hiển Linh nhắc chúng ta về việc truyền giáo.

Các nhà chiêm tinh đã đến gặp Chúa nhờ ánh sao. Con người hôm nay nhờ ánh sáng nào mà gặp được Chúa?

Mỗi môi trường cần một thứ ánh sáng riêng. Mỗi con người nhạy cảm với một loại ánh sáng. Chúng ta phải tìm hiểu xem đâu là thứ ánh sáng thu hút được lòng con người.

Ánh sáng của sự chân thành, của phục vụ yêu thương;

Ánh sáng của niềm vui an bình, của can trường bất khuất.

Một nụ cười, một ánh mắt, một lời khích lệ cũng bùng sáng rực rỡ chẳng kém một vì sao. "Giữa một thế hệ sa đọa, anh em hãy tỏa sáng như những vì sao trên vòm trời" (Pl 2:15).

Chúng ta chỉ là những vì sao sáng khi chúng ta để mọc lên trong lòng chúng ta (x. 2Pr 1:19) ngôi sao mai là chính Đức Kitô (x.Kh 2:28).

Ước gì mỗi Kitô hữu trở thành một ánh sao: ánh sao nói được điều gì đó với người đang chờ đợi, ánh sao đồng hành với nhân loại trên mọi nẻo đường, ánh sao ngừng lại trước nhà của Con Thiên Chúa để Con Thiên Chúa và thế giới hôm nay gặp nhau.

Cầu Nguyện

Lạy Chúa Giêsu,

Tạ ơn Chúa đã cho chúng con ánh sáng mặt trời, mặt trăng, và ánh sáng từ những nguồn năng lượng trên mặt đất.

Tạ ơn Chúa vì Chúa đã gọi chúng con là ánh sáng. Đó là vinh dự và cũng là một trách nhiệm nặng nề.

Xin cho chúng con có khả năng đẩy lui bóng tối của hận thù và bất công, của buồn phiền và thất vọng. Xin cho chúng con biết giữ gìn ngọn lửa mà Chúa đã thắp lên trong lòng chúng con, và biết vâng theo những soi sáng của Chúa qua từng phút giây của cuộc sống.

Lạy Chúa Giêsu, cuộc chiến giữa ánh sáng và bóng tối vẫn còn tiếp diễn trên thế giới và trong lòng chúng con.

Ước gì chúng con đừng chỉ lo nguyên rửa bóng tối, nhưng can đảm thắp lên những ngọn lửa, để cả trái đất ngập tràn ánh sáng Chúa. Amen.

CHÚA TỎ MÌNH RA CHO NHỮNG TÂM HỒN THIỆN CHÍ

Bài Tin Mừng hôm nay đưa ra những chi tiết tương phản lạ thường.

Tương phản giữa Giêrusalem và Bêlem: Giêrusalem, thủ đô hoa lệ, trung tâm văn hoá chính trị của nước Do thái, nhưng đã khước từ, không đón tiếp Đấng Cứu thế. Trong khi đó, Bêlem, một thị trấn bé nhỏ, nghèo nàn lại là nơi đón tiếp Đấng Cứu thế hạ sinh.

Tương phản giữa những người có đạo và những người ngoại đạo: Các bậc chức sắc thông thạo Kinh thánh, nhưng chỉ ngồi im tại kinh thành, không chịu lên đường, nên không gặp được Đấng Cứu thế. Trái lại, ba nhà đạo sĩ mà ta quen gọi là Ba Vua, là những người ngoại đạo, không am tường Kinh thánh, nhưng đã biết tìm tòi học hỏi, dẫn thân lên đường, nên đã gặp được Chúa.

Tương phản giữa Vua giả và Vua thật: Hêrôđê được gọi là Vua, nhưng lại cứ nơm nớp lo âu, sợ mất ngai vàng, nên tìm cách tiêu diệt người khác. Trong khi đó, Đức Giêsu Kitô, Vua Trời lại thần nhiên bình an trong cảnh khó nghèo, mở rộng vòng tay đón tiếp mọi người xa gần.

Tất cả những tương phản ấy đáng cho ta suy nghĩ. Đấng Cứu thế không đến theo cơ chế, nhưng rất bất ngờ. Người không đến trong những cung điện sang trọng nhưng đến trong một chuồng bò tắm tối, hôi tanh. Người không đến trong quyền lực nhưng trong sự yếu đuối, khiêm nhường.

Tất cả những tương phản ấy khiến ta phải lo sợ. Không phải cứ có đạo là gặp được Chúa. Không phải cứ giỏi giáo lý là biết Chúa. Muốn gặp được Chúa phải có thiện chí đi tìm. Muốn biết Chúa, phải dẫn thân lên đường.

Ba Vua là những người ngoại đạo đến từ rất xa, nhưng đã trở nên gương mẫu cho ta trong việc đi tìm và hiểu biết Chúa. Các Ngài là những tâm hồn thiện chí.

Là những tâm hồn thiện chí, luôn luôn khao khát điều lành, nên các Ngài luôn để tâm tìm kiếm. Đêm đêm ngược mắt lên trời cố dò tìm dấu vết thần linh. Chắc chắn không phải chỉ trong phút chốc mà các Ngài phát giác ra ngôi sao lạ, nhưng phải trải qua nhiều năm tháng kiên trì chiêm ngắm bầu trời, cặm kẻ theo dõi đường chuyển dịch của các vì tinh tú, các Ngài mới có thể nhận biết ngôi sao lạ khi nó xuất hiện.

Việc đi theo ngôi sao lạ cũng không giản đơn. Trước hết việc lên đường đòi phải ra khỏi nhà, giã từ những tiện nghi dễ chịu, từ bỏ những sinh hoạt quen thuộc, chấp nhận những thiếu thốn, những nguy hiểm, những bất tiện trên đường đi. Thiện chí của các Ngài rất cao, nên khi ngôi sao biến mất, các Ngài vẫn không nản lòng bỏ cuộc, nhưng tìm mọi cách vượt qua khó khăn, tìm mọi cách để đến gặp được Chúa. Chúa đã chúc lành cho thiện chí của các Ngài, nên đã cho các Ngài được gặp Chúa.

Đời sống chúng ta là một cuộc đi tìm Chúa. Trong cuộc đi tìm, ta phải có thiện chí như Ba Vua, biết dẫn thân lên đường, biết phấn đấu chấp nhận hy sinh gian khổ, biết kiên trì không nản lòng bỏ cuộc khi gặp thử thách.

Ba Vua không thể đến với Chúa nếu không có ngôi sao dẫn đường. Hôm nay, Chúa muốn mỗi người chúng ta là một ngôi sao lạ, loan báo tình thương của Chúa, đưa dẫn những tâm hồn thiện chí đến với Chúa. Hãy là ngôi sao sáng trong đời sống công bình. Hãy chiếu sáng đức thương yêu của Chúa. Hãy tỏa ánh sáng ấm áp tình người. Qua những làn ánh sáng ấy, mọi người sẽ nhận biết và tìm về với Thiên chúa là ánh sáng chân thật.

Để kết thúc, tôi xin kể một câu chuyện có thật. Một buổi chiều, một người lái xe con đi trên con đường miền núi vắng vẻ. ở một khúc quanh, người ấy phát hiện một gia đình bị hỏng xe. Đường vắng, trời tối, họ lo âu sợ hãi vì đó là đoạn đường thường xảy ra cướp bóc. Biết sửa chữa xe, nên người ấy đỗ xe, xuống giúp sửa chữa. Xe hỏng nặng. Người ấy phải chui vào gầm xe, tháo ra từng bộ phận. Tối mịt xe mới nổ máy. Cả gia đình mừng rỡ, muốn trả công cho người ấy. Nhưng người ấy không lấy công. Cả gia đình cảm ơn rồi rít và xin địa chỉ hẹn ngày lên thăm. Khi lên thăm, gia đình mới biết đó là một vị giám mục. Gia đình đem lòng cảm phục và xin theo đạo cả nhà. Vị Giám mục ấy chính là một Đức Cha ở cao nguyên Trung phần vào những năm 60.

Nhân dịp đầu năm mới, tôi xin cầu chúc tất cả anh chị em có một đời sống đạo trong sáng như ngôi sao sáng để đưa dẫn nhiều tâm hồn về với Chúa.

ĐTGM. Ngô Quang Kiệt

Ât Nguyễn sưu tầm